

Der er en anden Sag, som ligger mig mere paa Sinde, og som jeg ogsaa vil tillade mig at henlede de ærede Forslagsstilleres Opmærksomhed paa. Jeg kunde nemlig ønske, at der blev optaget en Bestemmelse om, at det ved Eksekutioner er en Pligt for Fogden udtrykkelig at gøre Debitor opmærksom paa, at han — hvad der er hans Ret ifølge det Forslag, som nu foreligger — kan erklære sig fallit, og hvis Debitor ikke gør det, har han ingen Undskyldning for, at han har favoriseret den enkelte Kreditor paa de andre Kreditors Bekostning.

Der er endelig det lille Ord „Forauktionering“. Det er jo vanskeligt for en Lægmand at komme ind paa den Slags juridiske Spørgsmaal, men jeg forstaar dette lille Ord saaledes, at visse Eksekutioner holdes uden for denne Lov, det vil sige, saa snart det drejer sig om Eksekution i Penge eller Værdipapirer, saa kommer den ikke ind under denne Lov. Jeg kunde ønske, at der ikke fandt nogen Undtagelse Sted, jeg kunde ønske, at dette lille Ord „Forauktionering“ udgik. Jeg synes ikke, der er nogen Anledning til at gøre Forskel paa Penge og Værdipapirer paa den ene Side og andre Værdier paa den anden. Jeg betragter imidlertid dette lille Lovforslag som værende af saa overordentlig Betydning, at jeg for mit Vedkommende ikke ønsker at lægge det den mindste Hindring i Vejen, og jeg vil tillade mig at anbefale det til Tingets Velvilje.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. G. C. Jensen): Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger. Først vil jeg dog takke den højtærede Justitsminister for hans velvillige Udtalelse om Lovforslaget, om det end efter hans Mening gaar videre, end han selv havde tænkt sig, og videre end den Anledning, der har været til at tage denne Sag op. Jeg kan i øvrigt ganske henholde mig til de Bemærkninger, der bleve fremsatte af min ærede Medforslagsstiller, det ærede Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen). Navnlig vil jeg sige, at ligesom han har ogsaa jeg nogen Betænkelighed ved hele dette Forhold, som var Genstænd for den bekendte Højesteretsdom i Sagen *Elsass & Sønner*, altsaa navnlig det Spørgsmaal, hvorledes det skal gaa til, hvis Udlægshaveren naar at faa det udlagte gjort i Penge, inden Konkursen indtræder. Det er vistnok saaledes, at man maatte ønske at faa en Forandring paa det Punkt og faa det klart og bestemt udtalt, at end ikke dette, at han opnaaede

at faa Udlæggets Virkning ført saaledes igennem, at han fik Penge i Stedet for de udlagte Varer, skulde kunne skaffe ham nogen fortrinlig Stilling. Da der nu imidlertid ogsaa fra den højtærede Justitsministers Side er nævnt enkelte andre Ting, som der kunde være Tale om at tage under Overvejelse, ligesom ogsaa det ærede Medlem, der nu havde Ordet, har fremdraget saadanne Ting, vil jeg finde det rigtigt at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, hvilket Udvalg vel navnlig ogsaa mulig kunde tage det Spørgsmaal under Overvejelse, som heller ikke har ligget Forslagsstillerne fjernt eller har været uden for de mange indgaaende Forhandlinger, som vi have ført derom, om man ikke overhovedet skulde søge en fuldstændig Omredaktion af § 23, saaledes at der blev en bedre Harmoni mellem Bestemmelserne end den, der vil komme, hvis man vedtager et Lovforslag om at sætte et nyt Stykke ind i § 23, som Forslaget her gaar ud paa.

Justitsministeren (Goos): Det er blot med Hensyn til et enkelt Punkt, hvor jeg tror, at den ærede Landstingsmand for Kjøbenhavn (Oct. Hansen) maaske har misforstaaet mig noget, at jeg vil gøre en Bemærkning. Naar vi forudsætte den gamle Bestemmelse bevaret ved Siden af denne, og vi sætte det Tilfælde, at Boet har begge Afkræftelsesgrundene — jeg kalder det Afkræftelsesgrunde, vi ere jo i øvrigt enige om, hvorledes det skal forstaaes — paa Haanden, saa skulde de i det ene Tilfælde, at de benytte den ny Lov, betale Udlægshaveren, men vente de blot een Dag over de 8 Dage og benytte den gamle Bestemmelse, skulde de ikke betale ham. Der er der en Fristelse for Sagføreren til at gøre Beregninger, som ikke ere rimelige. Dette til Illustration af den Mangel paa Harmoni, som jeg før omtalte, men da jeg forudsætter, at Sagen kommer til Udvalg, kunne vi jo komme til at drøfte dette nærmere.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden formelig Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.